ផ្នែកទី ១ ៖ ជីវសុវត្ថិភាពកម្រិតមូលដ្ឋាន

១.២. សេចក្ដីផ្ដើមអំពីការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

នៅចុងបញ្ចប់នៃម៉ូឌុលសិក្សានេះ
អ្នកគួរតែមានសមត្ថភាពអាច៖

- ដឹងអំពីទស្សនាទានជាមូលដ្ឋាន និងពាក្យបច្ចេកទេសនៃការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- យល់អំពីគំរូ AMP សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- យល់អំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តប្រព័ន្ធការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យពាក់ព័ន្ធជាមួយការចាត់ចែង ការស្តុកទុក និងការបោះចោលភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ
- យល់អំពីតួនាទីរៀងខ្លួនរបស់អ្នកប្រតិបត្តិនានាដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

- ពិនិត្យឡើងវិញលើទស្សនៈនានាទានមូលដ្ឋាន និងស័ព្ទបច្ចេកទេសទាក់ទងជាមួយការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- គោលបំណង និងឥទ្ធិពលនៃកត្តាពាក់ព័ន្ធ ដូចជា ភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ ភ្នាក់ងារផ្ទុក បរិស្ថាន និងការងារមន្ទីរពិសោធន៍នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- ណែនាំឲ្យស្គាល់អំពីគំរូ AMP (ការវាយតម្លៃ ការកាត់បន្ថយ និងការអនុវត្ត)
- ឧបករណ៍ និងធនធាន ដើម្បីអនុវត្តប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- ពិពណ៌នាអំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកដើរតួនានា ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

លំហាត់ជាក្រុម

លំហាត់ទី ១

សូមចែកទៅជាក្រុមតូចៗ៖

ពិភាក្សា និង ឆ្លើយសំនួរខាងក្រោមជាក្រុមក្នុងរយៈពេល ១០នាទី ៖
តើក្នុងការធ្វើការជាមួយវត្ថុធាតុជីវសាស្ត្រ នៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍មានហានិភ័យអ្វីខ្លះ?

សូមផ្តល់ចម្លើយរបស់អ្នកទៅអ្នកដែលចូលរួមក្នុងវគ្គសិក្សានេះវិញ

និយមន័យ

ជីវសុវត្ថិភាពមន្ទីរពិសោធន៍[1]៖ គោលការណ៍ទប់ស្កាត់ និង បច្ចេកវិទ្យា ព្រមទាំងការដាក់ឲ្យអនុវត្ត ដើម្បីបង្ការ ការសាយភាយ និងការប្រឈមចំពោះភ្នាក់ងារបង្ករោគនិង Toxins ដោយចៃដន្យ ។

ជីវសន្តិសុខមន្ទីរពិសោធន៍[2]៖ ការការពារ ការគ្រប់គ្រង និងគណនេយ្យភាពចំពោះវត្ថុធាតុជីវសាស្ត្រមានតម្លៃនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ ដើម្បីទប់ស្កាត់កុំឲ្យ អ្នកគ្មានការអនុញ្ញាត អាចចូលទៅកន្លែងទុកដាក់វត្ថុធាតុជីវសាស្ត្រទាំងនោះ និងដើម្បីទប់ស្កាត់កុំអោយមានការបាត់បង់ ការលួច ការប្រើប្រាស់ខុសបច្ចេកទេស ការបង្វែរ ឬការបញ្ចេញទៅក្រៅដោយចេតនា

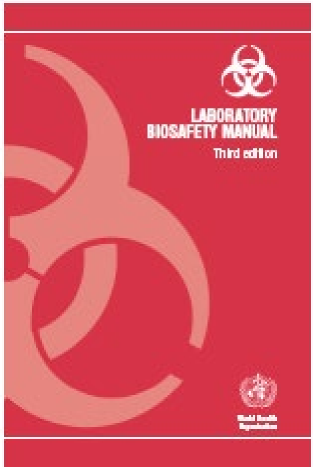

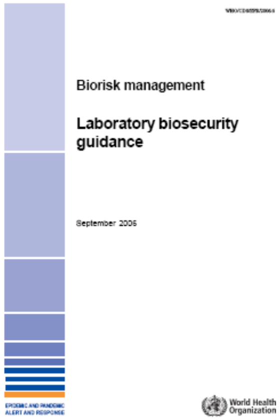

1*Laboratory biosafety manual, Third edition* (WHO, 2004)
2*Biorisk management Laboratory biosecurity guidance* (WHO, 2006)

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យមន្ទីរពិសោធន៍

ប្រព័ន្ធ ឬដំណើរការដើម្បីគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខ នៃហានិភ័យពាក់ព័ន្ធជាមួយការចាត់ចែង ឬការទុកដាក់ និងការបោះបោលភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ និងToxins នៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ និងក្នុងគ្រឹះស្ថាន

CWA 15793:2011

CEN
WORKSHOP
AGREEMENT

CWA 15793

Laboratory biorisk management

ជីវហានិភ័យ

- ហានិភ័យដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយវត្ថុធាតុជីវសាស្រ្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ ដែលមានសមាសធាតុពាក់ព័ន្ធជាមួយសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខ

- ជីវហានិភ័យ គ្របដណ្តប់លើហានិភ័យដែលចេញពីទស្សនៈវិស័យផ្នែកជីវសុវត្ថិភាព និងជីវសន្តិសុខរបស់មន្ទីរពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធជាមួយវត្ថុធាតុជីវសាស្រ្ត

លំហាត់ជាក្រុម

លំហាត់ទី ២

សូមធ្វើការងារនៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នក ដោយចំណាយពេល ១០ នាទី ដើម្បីពិភាក្សា និងឆ្លើយតបសំណួរទាំងបីខាងក្រោម៖

- តើធ្វើយ៉ាងណា ទើបអ្នកអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណហានិភ័យទាំងអស់នេះបាន?
- តើជំហានណាខ្លះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើហានិភ័យទាំងអស់នេះ?
- តើធ្វើយ៉ាងណា ទើបអ្នកអាចដឹងថា ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យរបស់អ្នកដំណើរការបានល្អ ហើយនឹងបន្តដំណើរការបានល្អ?

សូមប្រើប្រាស់ក្រដាសស្អិត(Post it) ដើម្បីសរសេរចម្លើយរបស់អ្នក ដោយប្រើក្រដាសស្អិតមួយសម្រាប់គំនិតមួយ រួចបិទក្រដាសស្អិតនោះនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ

សូមផ្តល់ចម្លើយរបស់អ្នក ទៅអ្នកដែលចូលរួមក្នុងវគ្គសិក្សានេះទាំងអស់

លំហាត់ជាក្រុម

លំហាត់ទី 3

ឥឡូវនេះសូមដាក់គំនិតទាំងនេះទៅតាមចំណាត់ប្រភេទនីមួយៗ៖

សូមយកក្រដាសស្អិតទៅបិទលើក្រដាសនៅក្រោមជួរបញ្ឈរណាមួយនៅក្នុងចំណោមជួរបញ្ឈរខាងក្រោម៖

ការវាយតម្លៃ	ការកាត់បន្ថយ	ការអនុវត្ត

សមាសធាតុសំខាន់ៗនៃការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

- ការវាយតម្លៃជីវហានិភ័យ
- ការកាត់បន្ថយជីវហានិភ័យ
- ការអនុវត្ត

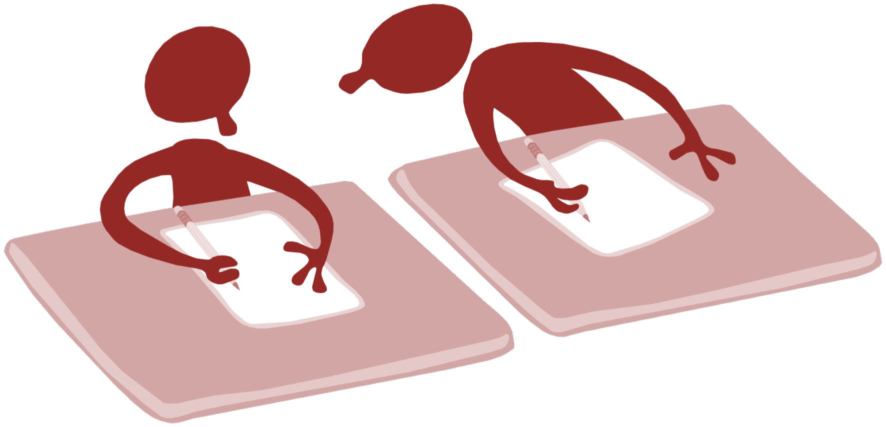

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

គំរូ AMP

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ =

(ការវាយតម្លៃ, ការកាត់បន្ថយ, ការអនុវត្ត)

Assessment, Mitigation, Performance

សមាសធាតុសំខាន់ៗនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ក្នុងវគ្គបន្ទាប់ទៀត យើងនឹងត្រឡប់មកមើលគំរូ AMP វិញ ហើយឆ្លើយទៅនឹងសមាសធាតុទាំងបីនេះម្តងមួយៗ

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ =

(ការវាយតម្លៃ, ការកាត់បន្ថយ, ការអនុវត្ត)

Assessment, Mitigation, Performance

ការវាយតម្លៃជីវហានិភ័យ

លំហាត់ជាក្រុម (លំហាត់ទី ៤)

សូមពិចារណាលើសេណារីយ៉ូខាងក្រោម៖

កុមារអាយុពីរឆ្នាំម្នាក់ ត្រូវបានទុកចោលឲ្យនៅម្នាក់ឯងក្នុងផ្ទះបាយពេលកំពុងមានទឹកដាំពុះនៅលើចង្ក្រាន។

សូមចំណាយពេល ១០ នាទី ដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរខាងក្រោម៖

តើមានរឿងអាក្រក់អ្វីអាចកើតឡើង? សូមរៀបរាប់លទ្ធភាពដែលអាចកើតមានទាំងអស់

សូមជ្រើសរើសហានិភ័យណាមួយដែលសំខាន់ជាងគេបំផុត សម្រាប់ សេណារីយ៉ូនេះ និងកំណត់រកភាពគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់ហានិភ័យនោះ

សូមប្រាប់ទៅអ្នកចូលរួមក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលវិញ

តើអ្វីជាគ្រោះថ្នាក់?

- គ្រោះថ្នាក់ គឺជាប្រភព ឬវត្ថុធាតុដែលអាចបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានកើតឡើង

- **គ្រោះថ្នាក់** ពុំទាន់ជាហានិភ័យទេ ប្រសិនបើគ្មាន បរិស្ថាន ឬស្ថានភាពជាក់លាក់

តើអ្វីដែលជះឥទ្ធិពលធ្វើឲ្យឧបទ្ទវហេតុមួយ ដែលអាចកើតមាន ឬមិនអាចកើតមាន? តើឧបទ្ទវហេតុនោះទំនងជាកើតមានកម្រិតណា?

តើឧបទ្ទវហេតុនោះ អាចមានភាពធ្ងន់ធ្ងរកម្រិតណា?

តើអ្វីដែលជះឥទ្ធិពលលើវិបាកនៃឧបទ្ទវហេតុនោះ?

តើអ្វីជា ហានិភ័យ?

តើអ្វីជា ហានិភ័យ?

ហានិភ័យ គឺជាភវនិយភាព (ភាពទំនងជាអាចកើតមាន) នៃព្រឹត្តិការណ៍មួយ ដោយមានគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កឲ្យមានផលវិបាក

តើអ្វីជា ហានិភ័យ?

ពេលវេលា

ឧបទ្ទវហេតុ

ភវនីយភាព

កត្តានានាដែលជះឥទ្ធិពល ធ្វើឲ្យឧបទ្ទវហេតុនោះអាចកើតមាន ឬមិនអាចកើតមាន

ផលវិបាក

កត្តានានាដែលជះឥទ្ធិពល លើភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃឧបទ្ទវហេតុ

លំហាត់ជាក្រុម (លំហាត់ទី ៥)

សូមពិចារណាជាថ្មីម្តងទៀតលើសេណារីយ៉ូ អំពីក្មេងអាយុពីរឆ្នាំនៅក្នុងផ្ទះបាយ៖

ហានិភ័យ៖ ក្មេងនោះត្រូវរលាក ដោយទឹកកំពុងពុះ

ប្រភពគ្រោះថ្នាក់៖ ឆ្នាំងទឹកដាំពុះនៅលើចង្ក្រាន

សូមចំណាយពេល ១៥ នាទី ដើម្បី៖

- កំណត់រកគ្នានានា ដែលជះឥទ្ធិពលលើ ភាពទំនងអាចកើតមាន និងផលវិបាកនៃហានិភ័យ សូមប្រើក្រដាសស្អិតសម្រាប់សរសេរកត្តានីមួយៗ
- វាយតម្លៃលើហានិភ័យ (ទាប មធ្យម ខ្ពស់)
- សូមប្រាប់ទៅអ្នកចូលរួមក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលវិញ

តើអាចមានភាពខុសគ្នាអ្វីខ្លះ ប្រសិនបើហានិភ័យនោះគឺ កុមារអាយុពីរឆ្នាំត្រូវរងរបួសដោយសារបងប្រុសរបស់ខ្លួនវាយ ដោយសារក្មេងអាយុពីរឆ្នាំនោះធ្វើឲ្យខូចប្រដាប់លេងរបស់គេ?

តើអ្វីជា(ការគម្រាមកំហែង)គ្រោះថ្នាក់នៅពេលនេះ ?

តើអ្វីជាភាពខុសគ្នារវាង**គ្រោះថ្នាក់** និង **ការគម្រាមកំហែង**?

គ្រោះថ្នាក់ ការគម្រាមកំហែង និង ហានិភ័យ

- **គ្រោះថ្នាក់** គឺជាអំពើ ឬវត្ថុធាតុដែលអាចបង្កអោយមានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន
- ក្នុងន័យ សន្តិសុខ **ការគម្រាមកំហែង** គឺពាក់ព័ន្ធជាមួយជនណាម្នាក់ដែលមានចេតនាបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជនដទៃ សត្វ ឬស្ថាប័ននានា
- **ហានិភ័យ** អាចជាគ្រោះថ្នាក់ ឬគ្រោះថ្នាក់ បូករួមជាមួយការគម្រាមកំហែង

តើយើងអាចកំណត់និយមន័យ ហានិភ័យ ភាវនីយភាព (ភាពទំនងដែលអាចកើតមាន) និងផលវិបាក បានយ៉ាងដូចម្តេច?

ហានិភ័យ ភវនីយភាព(Likelihood) និងផលវិបាក

ហានិភ័យ គឺជាភាពដែលអាចកើតមាននៃហេតុការណ៍គ្រោះថ្នាក់ណាមួយ(ឬគ្រោះថ្នាក់ និងការកម្រាម) ដែលបង្កឲ្យមានផលវិបាក

ភវនីយភាព (likelihood) គឺជាលទ្ធភាពដែលអាចកើតមាន នៃហេតុការណ៍ណាមួយ

ផលវិបាក គឺជាកំរិតធ្ងន់ធ្ងរនៃហេតុការណ៍

តើយើងអាចកំណត់ហានិភ័យជាលក្ខណៈសមីការបានដោយរបៀបណា?

$$R = f(L, C)$$

ក្រាហ្វិចហានិភ័យទី ១

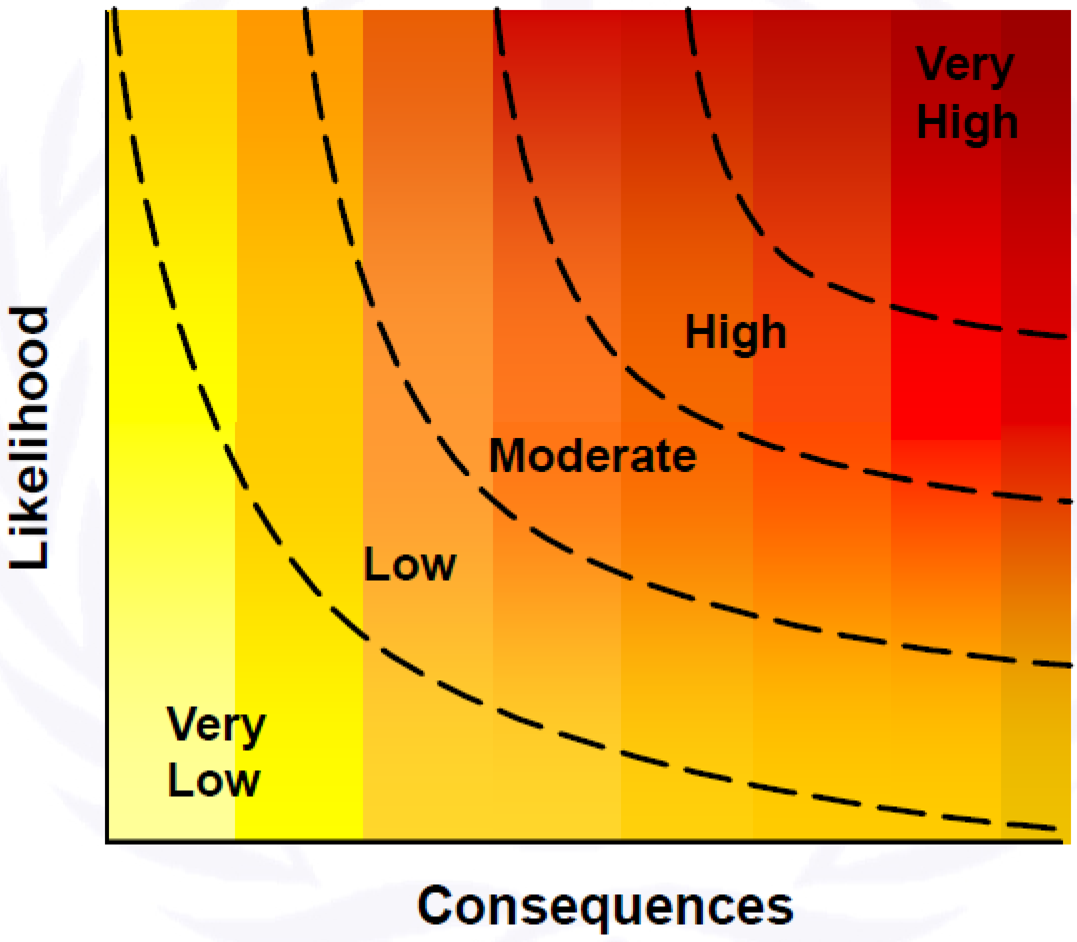

ក្រាហ្វិចហានិភ័យទី ២

បរិមាណទឹកពុះច្រើននៅលើចង្ក្រាន

មានកៅអីជាន់ឡើងនៅជាប់ចង្ក្រាន

ពុំមានអ្វីរារាំងទប់ស្កាត់កុមារ

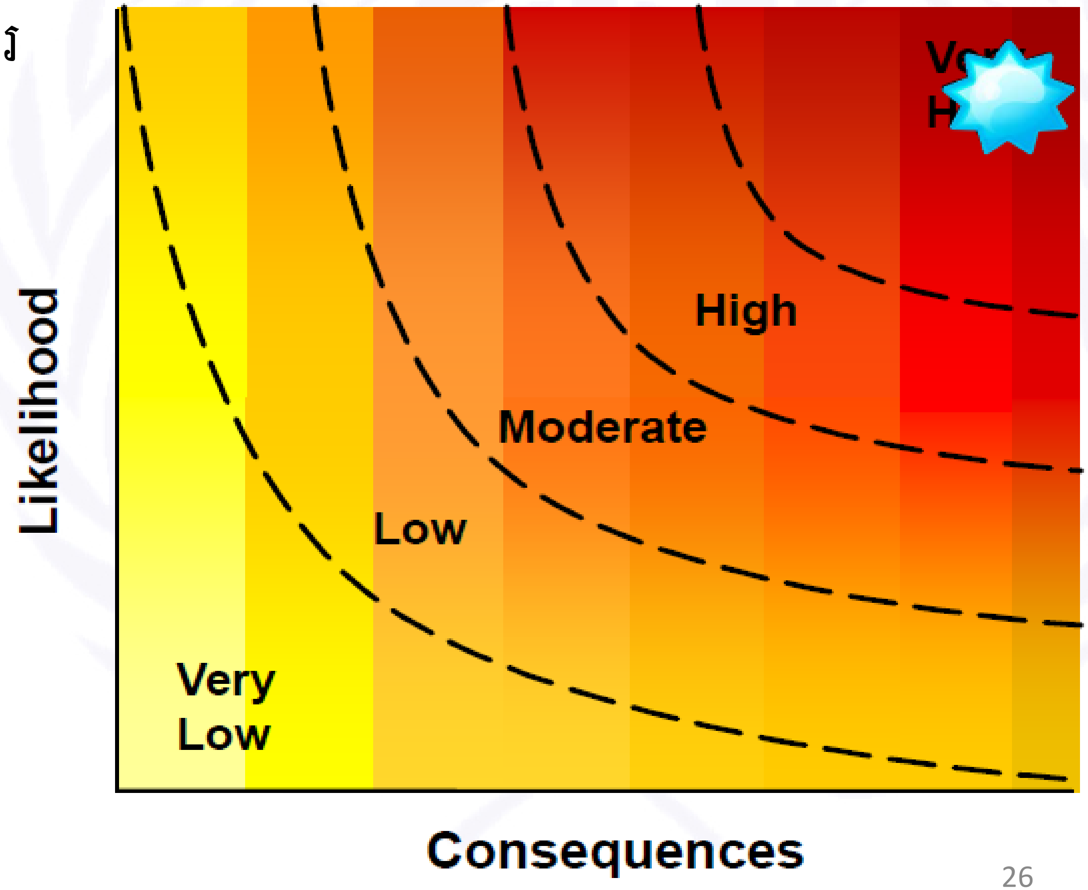

ក្រាហ្វិចហានិភ័យទី ៣

ទឹកកំពុងពុះបរិមាណច្រើន

ពុំមានកៅអីជាន់ឡើង

កុមារត្រូវបានដាក់ខ្សែក្រវាត់

ជាប់នៅលើកៅអីខ្ពស់

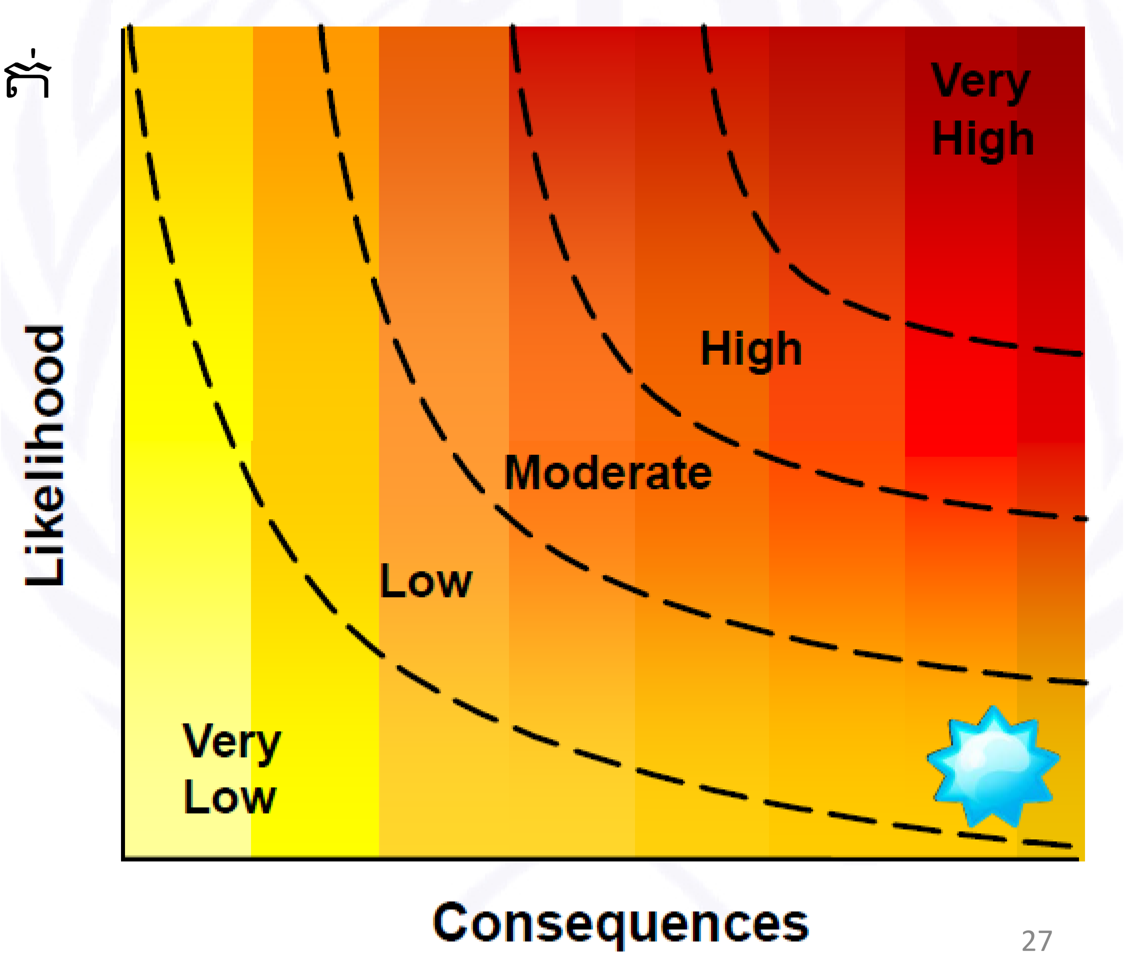

គ្រោះថ្នាក់ទី ៤

ទឹកត្រជាក់បរិមាណតិចតួចនៅក្នុងឆ្នាំងខ្ទះដែលដាក់លើចង្ក្រានក្ដៅ

មានកៅអីជាន់ឡើងនៅជាប់ចង្ក្រាន

ពុំមានអ្វីរារាំងទប់ស្កាត់កុមារ

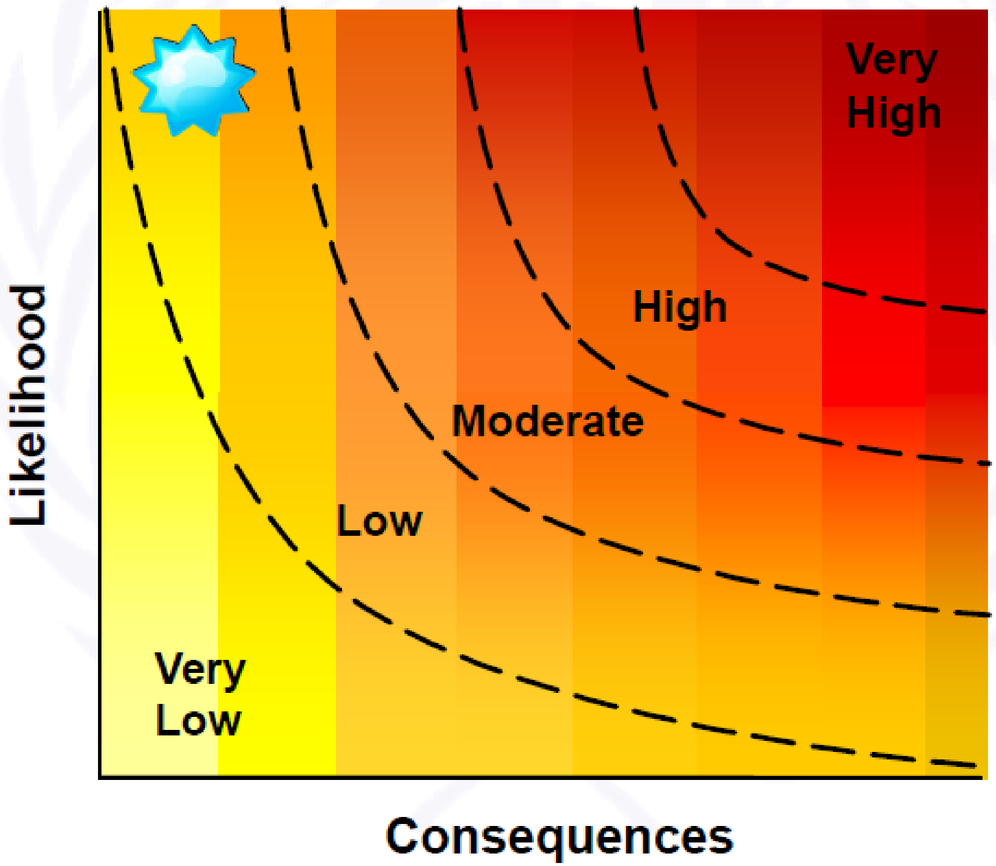

ក្រាហ្វិចហានិភ័យទី ៥

ទឹកត្រជាក់បរិមាណតិចតួចនៅលើចង្ក្រានក្តៅ

ពុំមានកៅអីជាន់ឡើង

កុមារត្រូវបានដាក់ខ្សែក្រវាត់

ជាប់នៅលើកៅអីខ្ពស់

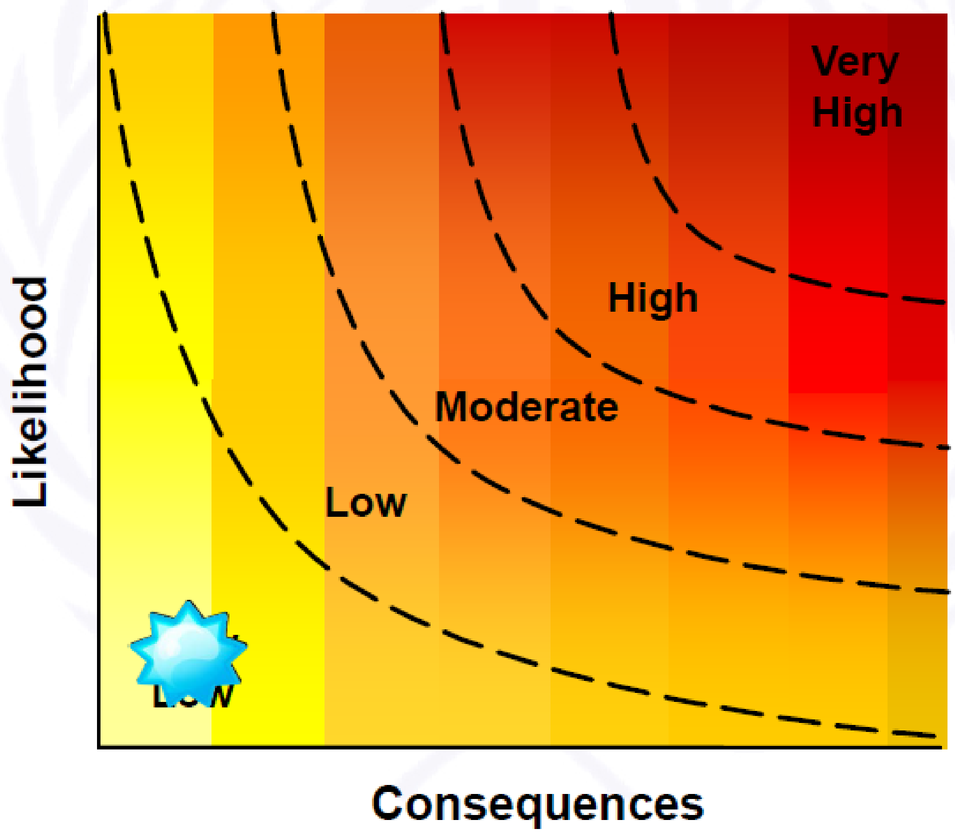

ការឆ្លុះបញ្ចាំងជាលក្ខណៈបុគ្គល

- តើអ្នកធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍របស់អ្នកដោយរបៀបណា?
- សូមសរសេរចម្លើយរបស់អ្នក រួចចែករំលែកជាមួយអ្នកផ្សេងទៀតនៅតុរបស់អ្នក
- ប្រសិនបើអ្នកចង់ អ្នកអាចចែករំលែកគំនិតរបស់អ្នកជាមួយអ្នកដទៃទៀតនៅក្នុងថ្នាក់

លំហាត់ជាក្រុម

លំហាត់ទី ៧

សូមពិចារណាលើសេណារីយ៉ូជីវសាស្ត្រទី ១ (HIV)៖

ចំណាយពេល១៥ នាទី ដើម្បី៖

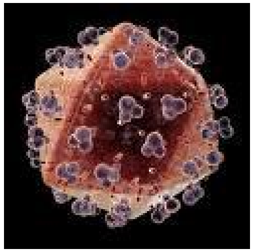

កំណត់រកហានិភ័យនៅក្នុងសេណារីយ៉ូនេះ

សូមប្រាប់ទៅអ្នកចូលរួមក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលវិញ

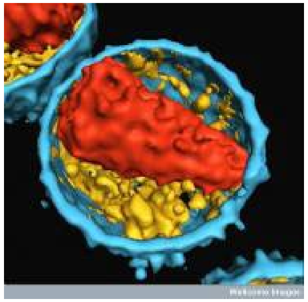

តើអ្នកផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើទិដ្ឋភាពអ្វីនៃជីវហានិភ័យ?

លំហាត់ជាក្រុម (លំហាត់ទី ៧)

សូមត្រលប់ទៅសេណារីយ៉ូស្តីពីជំងឺអេដស៍វិញ៖

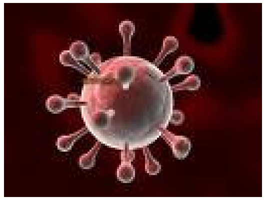

ចំណាយពេល ៥ នាទី ដើម្បី៖

- ជ្រើសរើសហានិភ័យមួយ ដើម្បីវាយតម្លៃ
- កំណត់និយមន័យគ្រោះថ្នាក់ និង/ឬការគម្រាមកំហែង
- តើអ្នកអាចវាយតម្លៃហានិភ័យរបស់សេណារីយ៉ូនេះ ឬទេ? ប្រសិនបើអាច តើអ្វីជាហានិភ័យ (ទាប/មធ្យម/ខ្ពស់)?

សរសេរចម្លើយដាក់លើក្រដាសផ្ទាំងធំ និងរាយការណ៍ជូនថ្នាក់ទាំងមូលវិញ

លំហាត់ជាក្រុម (លំហាត់ទី ៨)

សូមប្រើសេណារីយ៉ូស្តីពីជំងឺអេដស៍ឡើងវិញ

ចំណាយពេល ២០ នាទី ដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរខាងក្រោមៈ

តើព័ត៌មានប្រភេទអ្វីខ្លះដែលអ្នកត្រូវការ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យ?

សូមសរសេរសំណួរទាំងអស់ដែលអ្នកគិតថាចាំបាច់ត្រូវលើកមកសួរ

សូមប្រើប្រាស់ក្រដាសស្អិតតូចៗ ដើម្បីសរសេរមួយសំណួរក្នុងមួយសន្លឹកមួយសំនួរ ហើយបិទក្រដាសស្អិតនោះលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។

លំហាត់ជាក្រុម

លំហាត់ទី ៩

បែងចែកប្រភេទនៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ៖

ចំណាយពេល ១៥នាទី ដើម្បី៖

ដាក់សំណួរ ឬលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ អោយបានចំនួនបួន ឬប្រាំប្រភេទ។

ដាក់ក្រដាសស្អិតតូចៗនៅផ្នែកខាងលើក្រដាសស្អិតធំជាង ដែលតំណាងឲ្យប្រភេទទូទៅចំនួនបួន ឬប្រាំ

លំហាត់ជាក្រុម (លំហាត់ទី ១០)

លក្ខណៈភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ (អត្រាឈឺ អត្រាស្លាប់ ការព្យាបាល និងការទប់ស្កាត់ ផ្លូវចម្លង ភាពឆ្លងទៅសហគមន៍ ភាពធនរបស់ភ្នាក់ងារ)

មន្ទីរពិសោធន៍ (ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដូចជា ឥដ្ឋ ជញ្ជាំង ទូរដាក់សម្ភារៈ តុធ្វើការពិសោធន៍ និងធាតុផ្សំដែលមានស្រាប់ដទៃទៀត ដែលបង្កអោយមានហានិភ័យ ដូចជា សត្វពាហនៈជាដើម)

មនុស្ស

វិធានការកាត់បន្ថយ (បួនប្រភេទ)

បរិស្ថាន (រួមទាំងសហគមន៍)

ហិរញ្ញវត្ថុ

លំហាត់ជាក្រុម លំហាត់ទី ១១

សូមប្រើប្រាស់សេណារីយ៉ូស្តីពីជំងឺអេដស៍៖

ចាត់ប្រភេទសំណួរ ឬលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យយោងទៅតាម៖ ភាវនីយភាព (ភាពដែលអាចកើតឡើង) និងផលវិបាក

តើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យណាខ្លះដែលមានសារៈសំខាន់ជាង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដទៃទៀត?

សូមសរសេរចម្លើយនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ

ការសង្ខេបខ្លឹមសារ

តើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យរបស់អ្នកអាចមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងណាខ្លះ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ដំណើរការនេះ (បើប្រៀបជាមួយវិធីសាស្ត្រពីមុនរបស់អ្នក)?

តើការវាយតម្លៃហានិភ័យរបស់អ្នកមានភាពប្រសើរឡើងយ៉ាងណាខ្លះ?

សូមគិតអំពីរបៀបដែលអ្នកប្រើប្រាស់ ដើម្បីវាយតម្លៃហានិភ័យស្តីពីកុមារអាយុពីរឆ្នាំនៅក្នុងផ្ទះបាយ និងរបៀបដែលអ្នកវាយតម្លៃលើសេណារីយ៉ូជំងឺអេដស៍កាលពីដំបូង។

ការសង្ខេបខ្លឹមសារ

អត្ថប្រយោជន៍នៃការវាយតម្លៃហានិភ័យដ៏ហ្មត់ចត់

- សម្របសម្រួលឲ្យមានដំណើរការវាយតម្លៃហានិភ័យដែលអាចធ្វើសារឡើងវិញបាន/អាចបង្កើតឡើងវិញបាន/មានតម្លាភាព
- សម្របសម្រួលឲ្យមានការសម្រេចចិត្តលើការកាត់បន្ថយហានិភ័យ
- ផ្តល់ជាឯកសារ អំពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព

តើមានអ្វីខ្លះដែលអាចនៅខ្វះចន្លោះ នៅក្នុងការវាយតម្លៃហានិភ័យបច្ចេកទេសនេះ?

តើអ្វីជា “ហានិភ័យដែលអាចទទួលយកបាន”?

ការទទួលស្គាល់ហានិភ័យ

ហានិភ័យផ្នែកជីវសុវត្ថិភាពនៃការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ចំពោះបុគ្គលនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ និងចំពោះសហគមន៍មានរបាយហានិភ័យស្មើគ្នា

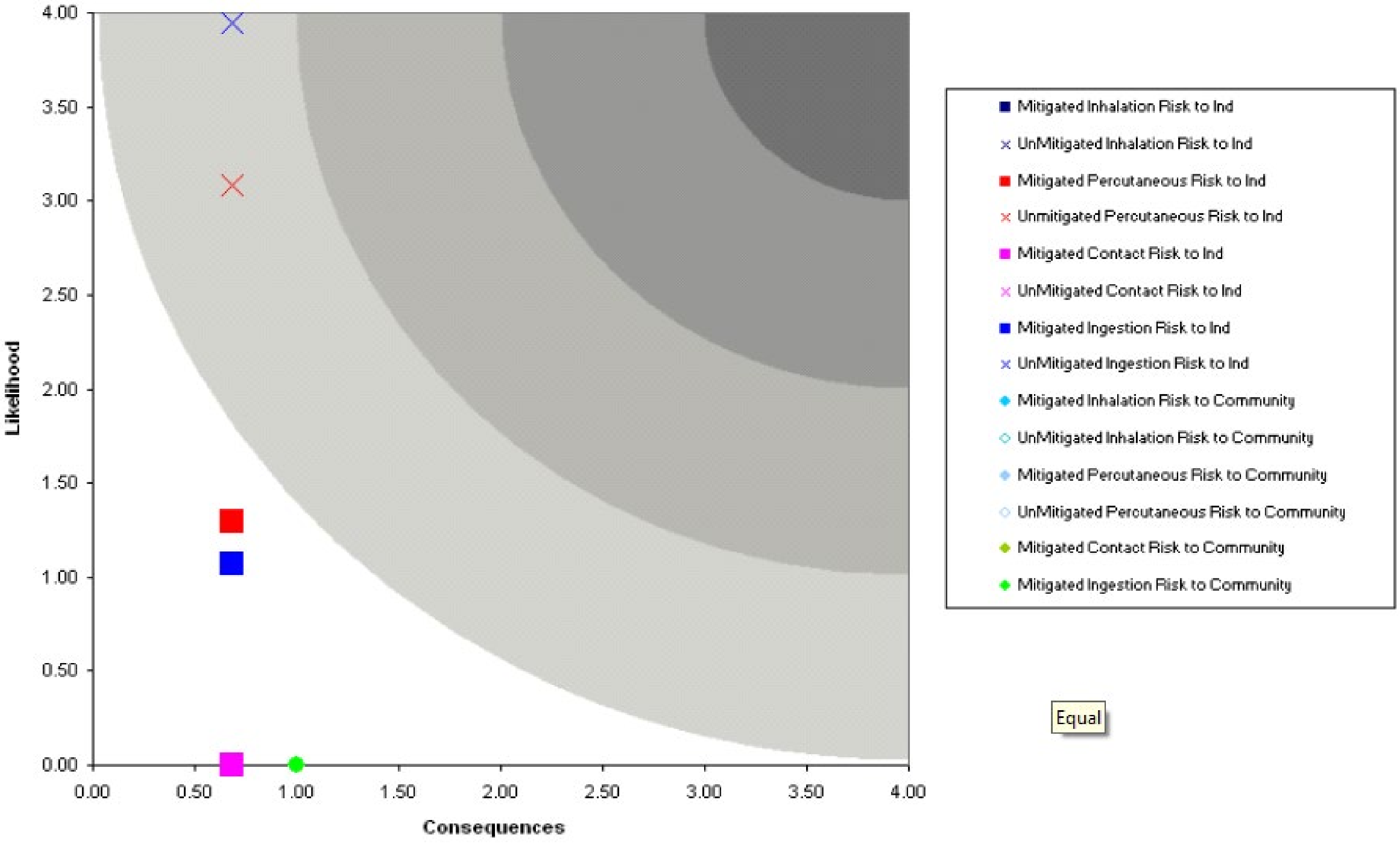

ការទទួលស្គាល់ហានិភ័យ

ហានិភ័យផ្នែកជីវសុវត្ថិភាពនៃការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ចំពោះបុគ្គលនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ និងចំពោះសហគមន៍មានហានិភ័យផ្ទុយគ្នា (មន្ទីរពិសោធន៍មិនទទួលយកហានិភ័យ)

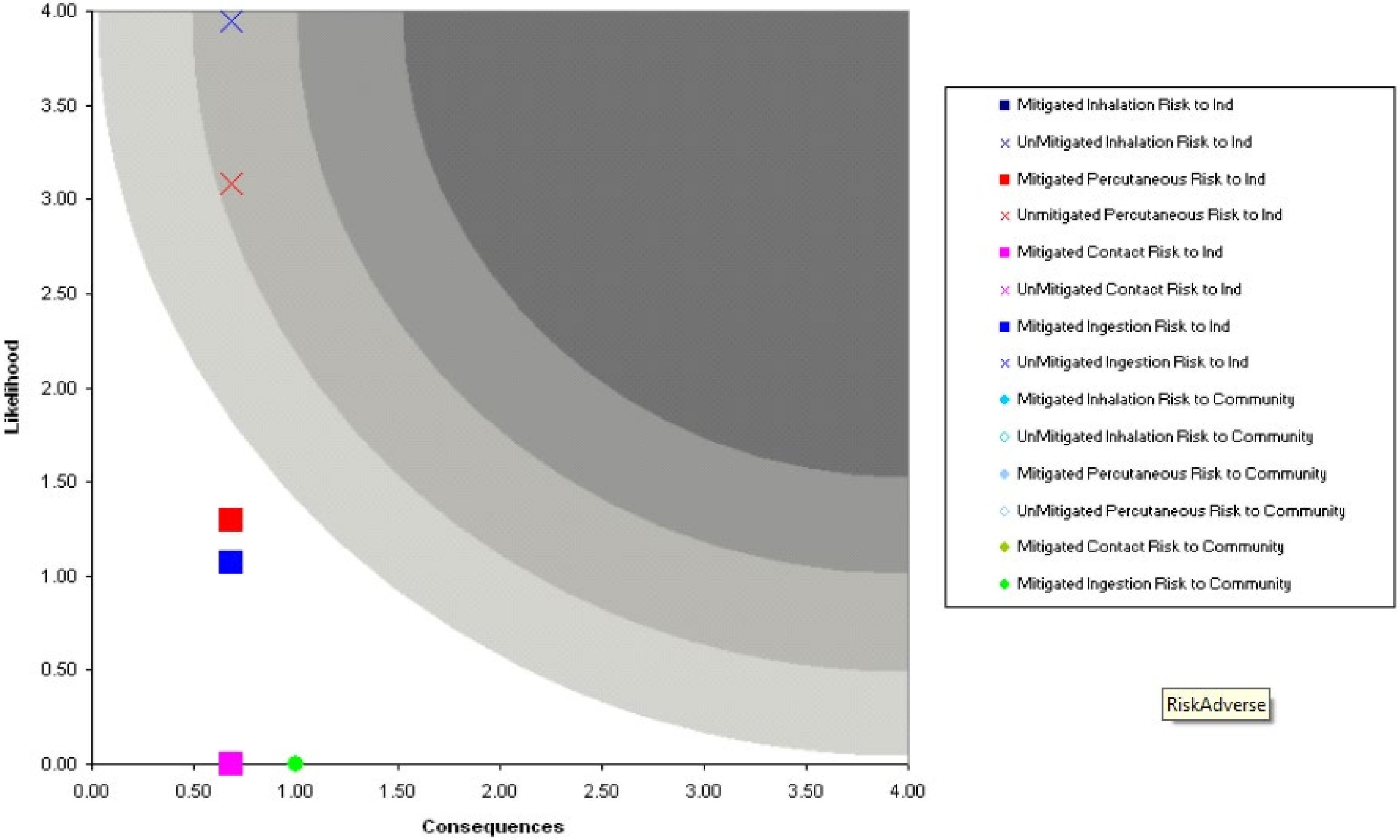

ការទទួលស្គាល់ហានិភ័យ

ហានិភ័យផ្នែកជីវសុវត្ថិភាពនៃការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ចំពោះបុគ្គលនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ និងចំពោះសហគមន៍ហានិភ័យទប់ទល់បាន (មន្ទីរពិសោធន៍ធន់ទ្រាំជាមួយហានិភ័យ)

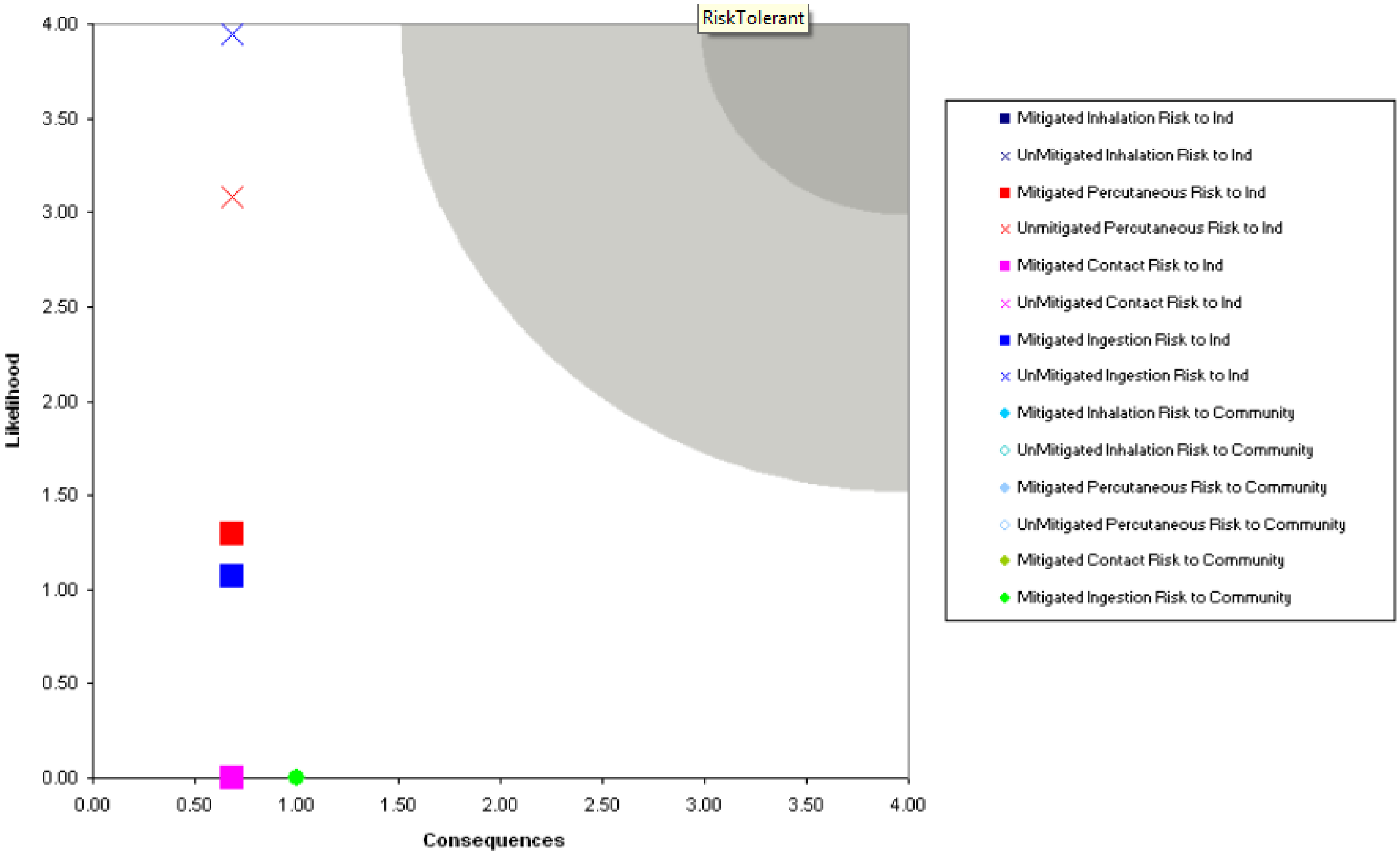

ការទទួលស្គាល់ហានិភ័យ

ហានិភ័យផ្នែកជីវសុវត្ថិភាពនៃការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ចំពោះបុគ្គលនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍និងចំពោះសហគមន៍ជម្រុញដោយផលវិបាក

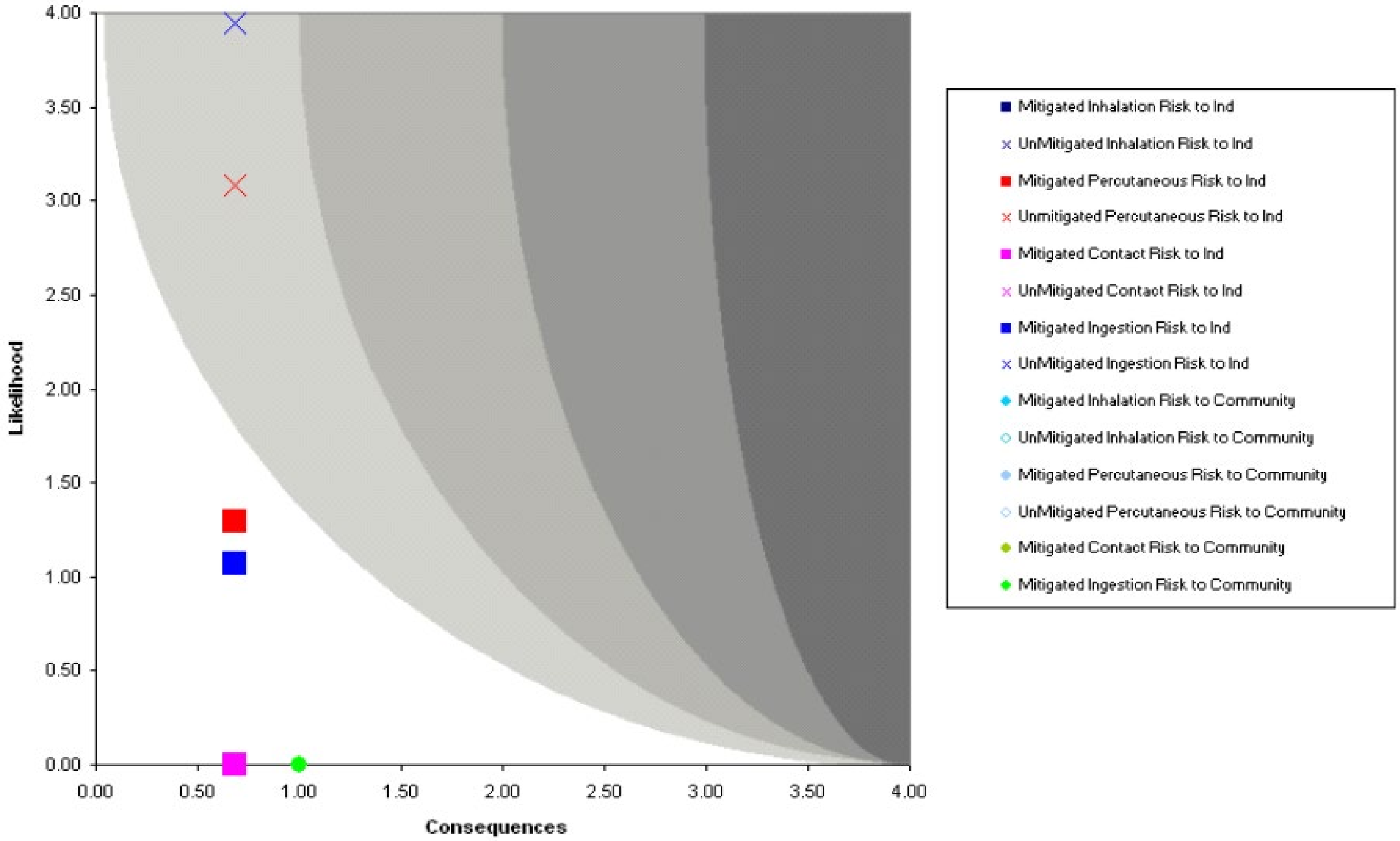

ការឆ្លុះបញ្ចាំងជាលក្ខណៈបុគ្គល

- តើមានអ្វីខ្លះដែលថ្មីសម្រាប់ថ្ងៃនេះ?
- តើគំនិតអ្វីខ្លះដែលអ្នកធ្លាប់មានពីមុនមក? តើគំនិតទាំងនោះមានអត្ថន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នក?
- តើអ្នកនឹងផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះពេលអ្នកត្រឡប់ទៅស្ថាប័នដើមរបស់អ្នកវិញ? ប្រសិនបើអ្នកចង់ សូមចែករំលែកគំនិតរបស់អ្នកជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នាក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល

ការកាត់បន្ថយជីវហានិភ័យ

ការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម៖ ការផ្លាស់ប្តូរជារូបវ័ន្តទៅលើស្ថានីយ៍ធ្វើការងារ ឧបករណ៍ សម្ភារៈ បរិក្ខារ ទីកន្លែងផលិត ឬទិដ្ឋភាពពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនៃបរិស្ថានធ្វើការងារ ដែលកាត់បន្ថយ ឬទប់ស្កាត់ការប៉ះពាល់ជាមួយប្រភពគ្រោះថ្នាក់

ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល៖ គោលនយោបាយ បទដ្ឋាន និងគោលការណ៍ណែនាំដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

ការអនុវត្ត និងនីតិវិធី៖ ដំណើរការ និងសកម្មភាពនានា ដែលត្រូវបានបង្ហាញក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ថាមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ

សម្ភារៈការពារខ្លួន៖ សម្ភារៈដែលប្រើប្រាស់ដោយអ្នកធ្វើការ ដើម្បីការពារទប់ទល់ពីប្រភពគ្រោះថ្នាក់ក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍

គុណសម្បត្តិ/គុណវិបត្តិ

វិធានការគ្រប់គ្រង	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
វិស្វកម្ម	មានប្រសិទ្ធភាព លុបបំបាត់ប្រភពគ្រោះថ្នាក់	ការចំណាយច្រើន ភាពស្មុគស្មាញ
រដ្ឋបាល	គោលវិធីរបស់អ្នកមានសមត្ថកិច្ច	គោលវិធីដោយប្រយោល ឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាចម្បងលើកត្តាមនុស្ស
ការអនុវត្ត និងនីតិវិធី	ផ្អែកលើ SOP (នីតិវិធីប្រតិបត្តស្តង់ដា)	ចាំបាច់ត្រូវមានការបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិបាល
សម្ភារៈការពារខ្លួន(PPE)	ងាយស្រួលប្រើប្រាស់ មិនចំណាយច្រើន	មិនអាចលុបបំបាត់ប្រភពគ្រោះថ្នាក់ បើ PPE មិនដំណើរការ នោះការប៉ះពាល់ជាមួយប្រភពគ្រោះថ្នាក់អាចកើតមាន មិនមានលក្ខណៈងាយស្រួលធ្វើការ សមត្ថភាពមានកម្រិតកំណត់

ឋានានុក្រមនៃការគ្រប់គ្រង (HOC)

លុបបំបាត់ ឬជំនួស

ការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម

ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល

ការអនុវត្ត និងនីតិវិធី

ឧបករណ៍ការពារបុគ្គល

វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងនៅផ្នែកខាងលើនៃបញ្ជី ជាទូទៅមានប្រសិទ្ធភាពជាង និងមានភាពការពារខ្ពស់ជាងវិធីសាស្ត្រនៅខាងក្រោម

តើវិធានការណ៍កាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ណាខ្លះ ដែលជះឥទ្ធិពលខ្លាំងបំផុតលើផ្នែកណា នៃសមីការការវាយតម្លៃហានិភ័យ?

ការជំនួស

(ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈខុសៗគ្នា)

ជះឥទ្ធិពលលើផ្នែកណានៃសមីការវាយតម្លៃហានិភ័យ?

ការលុបបំបាត់

(មិនធ្វើការងារដែលបានគ្រោងទុក)

តើមានអ្វីកើតឡើង ចំពោះហានិភ័យ?

ការអនុវត្តវិធានការណ៍កាត់បន្ថយ

យកល្អ ជាដំបូង អ្នកគួរពិចារណាដើម្បីលុបបំបាត់ ឬជំនួស

ការរួមបញ្ចូលនៃវិធានការណ៍នៃការគ្រប់គ្រង គួរត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយផ្អែកលើប្រសិទ្ធភាពរបស់វា និងសមត្ថភាពរបស់អ្នកក្នុងការអនុវត្តវិធានការណ៍ទាំងអស់នោះ

“ហានិភ័យអាចទទួលយកបាន”

ឥទ្ធិពល “Wow”

វិធីសាស្រ្តដ៏ម៉ត់ចត់ចំពោះការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវលទ្ធភាពដើម្បី៖

- បង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវក្នុងការសម្រេចចិត្ត
- វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់នៃការសម្រេចចិត្តក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យមួយចំនួន
- ប្រៀបធៀបប្រសិទ្ធភាពចំណាយ នៃការសម្រេចចិត្តកាត់បន្ថយហានិភ័យមួយចំនួន

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ =
ការវាយតម្លៃ, ការកាត់បន្ថយ, ការអនុវត្ត

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណហានិភ័យ
ការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រោះថ្នាក់/
ការគម្រាមកំហែង
ការវាយតម្លៃភាវនីយភាព
ការវាយតម្លៃផលវិបាក

ការលុបបំបាត់ ឬការជំនួស
ការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម
ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល
ការអនុវត្ត និងនីតិវិធី
ឧបករណ៍ការពារបុគ្គល

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជីវហានិភ័យ

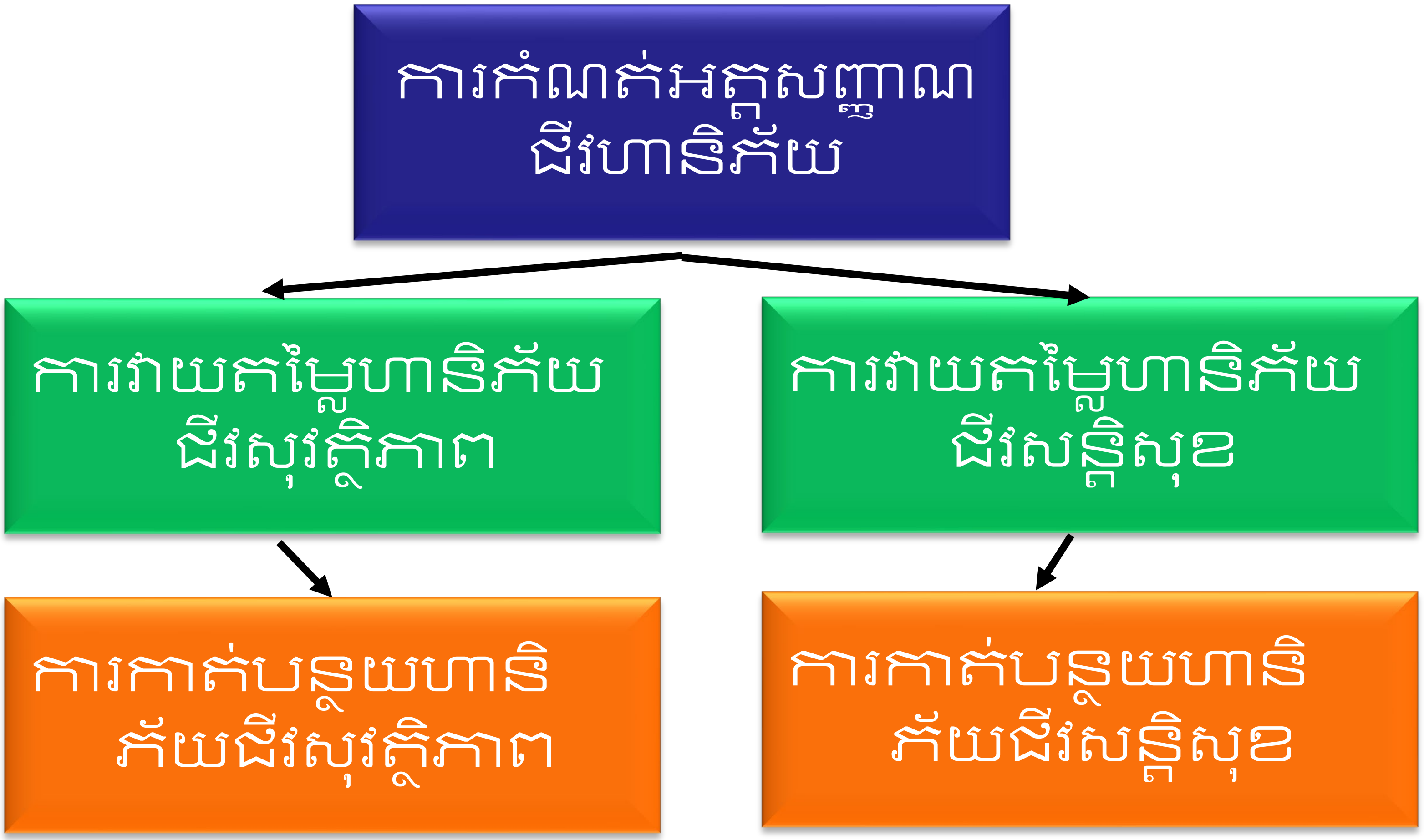

តើអ្វីជាការអនុវត្ត?

- ការអនុវត្ត គឺជាមធ្យោបាយ ដែលនរណាម្នាក់ បំពេញមុខងារណាមួយ ឬដំណើរការឧបករណ៍អ្វីមួយ
- ការអនុវត្ត គឺជាលទ្ធផលនៃកិច្ចខិតខំទាំងអស់របស់ក្រុមហ៊ុន ឬអង្គភាព
- ការអនុវត្ត ធ្វើអោយការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យប្រសើឡើង៖ អ្នកដឹងថា ប្រព័ន្ធការងាររបស់អ្នកដំណើរការ និងមាននិរន្តភាព ហើយអ្នកក៏អាចដឹងថា ហានិភ័យនេះស្ថិតក្នុងកម្រិតគ្រប់គ្រងដែលអាចទទួលយកបាន

ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ការគ្រប់គ្រង៖ ដំណើរការ នីតិវិធី រចនាសម្ព័ន្ធ និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ការធានា៖ដំណើរការជាប្រព័ន្ធក្នុងការពិនិត្យលើប្រព័ន្ធការងារតាមរយៈសវនកម្ម និងអធិការកិច្ច

ការកែលម្អ៖ ការកំណត់ និងការសម្រេចបាននូវគោលដៅការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យផ្អែកលើយោបល់ត្រឡប់ពីខាងក្នុង និងខាងក្រៅ

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ =
ការវាយតម្លៃ, ការកាត់បន្ថយ, ការអនុវត្ត

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណហានិភ័យ
ការកំណត់អត្តសញ្ញាណប្រភពគ្រោះថ្នាក់/ការគម្រាមកំហែង
ការវាយតម្លៃភាវនីយភាព
ការវាយតម្លៃផលវិបាក

ការលុបបំបាត់ ឬការជំនួស
ការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម
ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល
ការអនុវត្ត និងនីតិវិធី
ឧបករណ៍ការពារបុគ្គល

ការគ្រប់គ្រង
ការធានា
ការកែលម្អ

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជីវហានិភ័យ

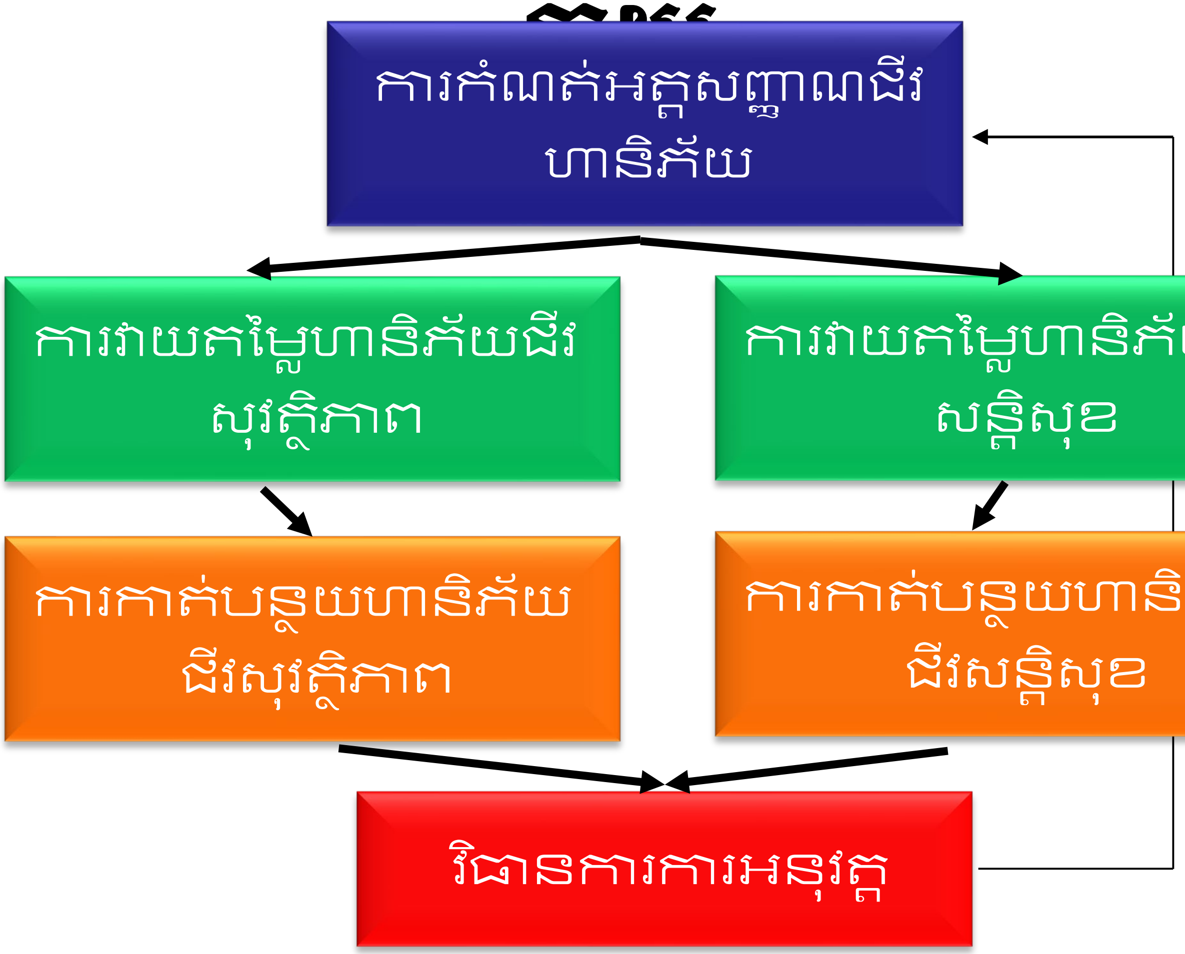

បទដ្ឋានការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យមន្ទីរពិសោធន៍

- CWA 15793:2008
- ប្រព័ន្ធការគ្រប់គ្រង
- អនុលោមតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិដទៃទៀត ដូចជា ISO 9001/14001 និង OHSAS 18001
- ផ្អែកលើការអនុវត្ត
- ជាការស្ម័គ្រចិត្ត
- ផ្អែកលើ PDCA

គោលវិធីជាប្រព័ន្ធ

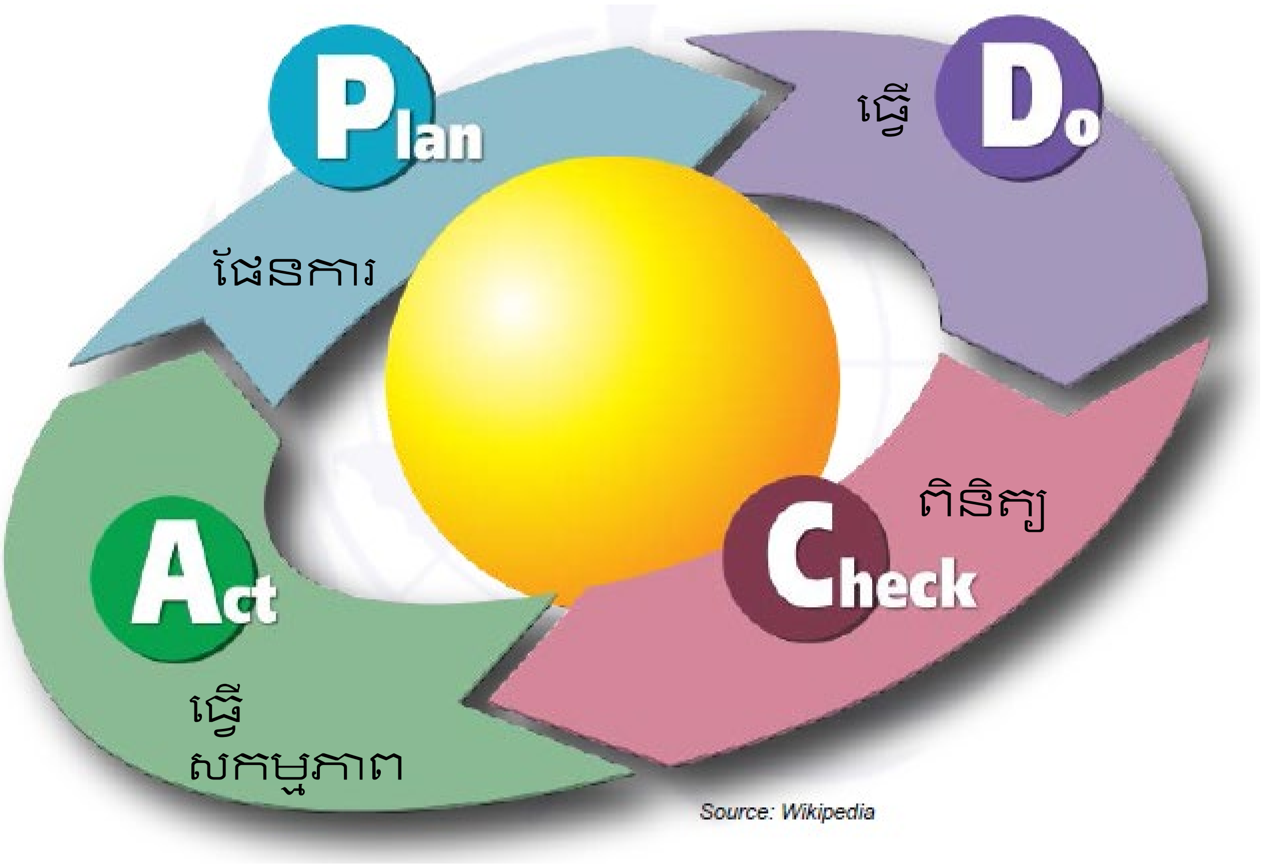

CWA 15793:2008

ឧទាហរណ៍អំពីប្រធានបទដែលបានគ្របដណ្តប់៖

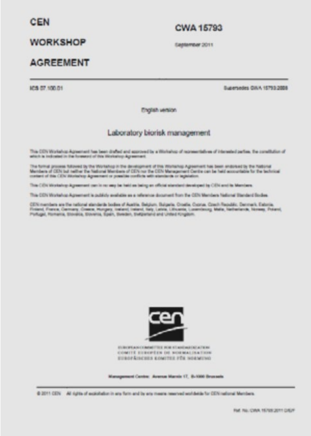

- គោលនយោបាយការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- ការកំណត់រកភាពគ្រោះថ្នាក់ ការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
- តួនាទី ការទទួលខុសត្រូវ និងសមត្ថកិច្ច
- ការបណ្តុះបណ្តាល ការយល់ដឹង និងសមត្ថភាព
- ការគ្រប់គ្រងផ្នែកប្រតិបត្តិការ
- ការឆ្លើយតបក្នុងគ្រាអាសន្ន និងផែនការពារករណីមិនបានគ្រោងទុក
- ការពិនិត្យតាមដាន និងការគ្រប់គ្រងលើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ
- ការស៊ើបអង្កេតលើគ្រោះថ្នាក់ និងឧបទ្ទវហេតុ
- អធិការកិច្ច និងសវនកម្ម
- ការពិនិត្យឡើងវិញលើការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

តើគំរូ “ផែនការ ធ្វើ ពិនិត្យ ធ្វើសកម្មភាព” (PDCA) ពាក់ព័ន្ធយ៉ាងដូចម្តេចជាមួយ គំរូ “ការវាយតម្លៃ ការកាត់បន្ថយ ការអនុវត្ត” (AMP)?

AMP vs. PDCA

ការវាយតម្លៃ = ផែនការ ធ្វើ ពិនិត្យ ធ្វើសកម្មភាព

ការកាត់បន្ថយ = ផែនការ ធ្វើ ពិនិត្យ ធ្វើ
សកម្មភាព

ការអនុវត្ត = ផែនការ ធ្វើ ពិនិត្យ ធ្វើសកម្មភាព

គោលវិធីជាប្រព័ន្ធ

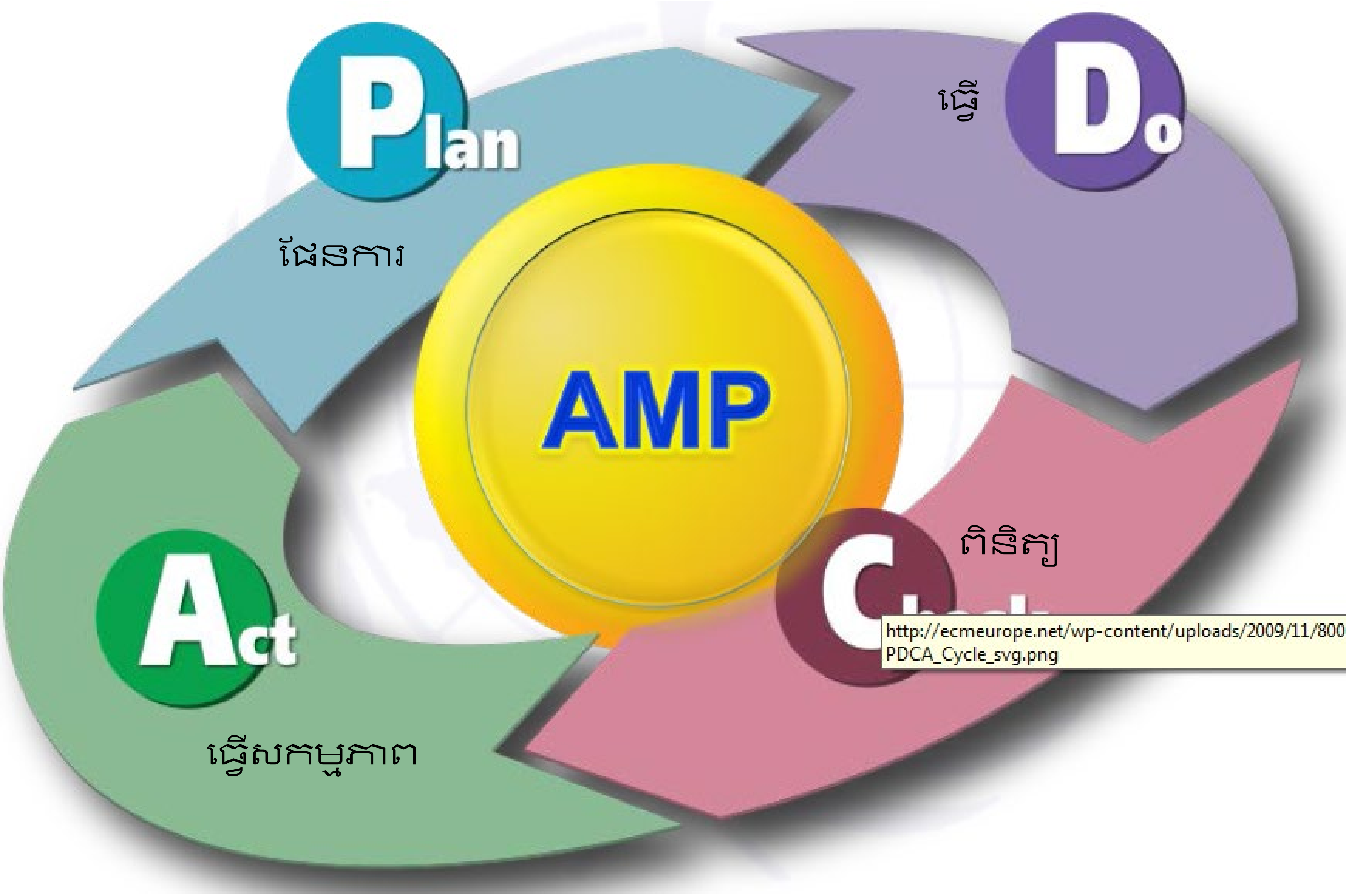
Plan
ផែនការ
ធ្វើ
Do
AMP
ពិនិត្យ
Act
ធ្វើសកម្មភាព
http://ecmeurope.net/wp-content/uploads/2009/11/800
PDCA_Cycle_svg.png

ការស្ទះបញ្ចាំងជាលក្ខណៈបុគ្គល

- តើ AMP អាចយកទៅអនុវត្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍របស់អ្នកផ្ទាល់ បានដោយរបៀបណា?
- តើអ្នកអាចកែលម្អការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យនៅមន្ទីរពិសោធន៍របស់អ្នកសម្រាប់រយៈពេលខ្លី និង រយៈពេលវែងយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើមានបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះក្នុងការអនុវត្ត AMP?
- តើអ្វីខ្លះជាអត្ថប្រយោជន៍នៃការអនុវត្ត AMP?
- សូមសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសមួយសន្លឹក អ្នកចែករំលែកចម្លើយរបស់អ្នកឲ្យអ្នកដទៃស្តាប់ (បើអាច)

សង្ខេប

- **អត្ថប្រយោជន៍នៃការវាយតម្លៃហានិភ័យដ៏ម៉ត់ចត់**
  - សម្របសម្រួលដំណើរការវាយតម្លៃហានិភ័យ អាចធ្វើឡើងវិញបាន/អាចផលិតឡើងវិញបាន (repeatable/reproducible)
  - សម្របសម្រួលការសម្រេចចិត្តការកាត់បន្ថយហានិភ័យ
  - ផ្តល់ការចងក្រងឯកសារសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគុណភាព
- **ចំណាត់ប្រភេទទាំងបួននៃវិធានការណ៍ការគ្រប់គ្រងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ**
  - ការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម
  - ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល
  - ការអនុវត្ត និងនីតិវិធី
  - ឧបករណ៍ការពារខ្លួន

សង្ខេប

- **ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ**
  - ជាដំបូងត្រូវពិចារណាយកការលុបបំបាត់ ឬការជំនួស
  - បន្សំនៃវិធានការការគ្រប់គ្រង គួរត្រូវបានប្រើប្រាស់ផ្អែកលើប្រសិទ្ធភាពរបស់វិធានការនោះ និងសមត្ថភាពរបស់អ្នកក្នុងការអនុវត្តវិធានការទាំងនោះ
  - គួរផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ ហើយត្រូវផ្តល់ឥទ្ធិពល “wow”

តើការអនុវត្តអាចជួយធ្វើអោយប្រសើឡើងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យដោយរបៀបណា?

អ្នកដឹងថា ប្រព័ន្ធរបស់អ្នកដំណើរការបានល្អ និងមាននិរន្តភាព ហើយអ្នកដឹងថា ហានិភ័យណា ស្ថិតក្នុងកម្រិតដែលអាចទទួលយកបាន

ការកាត់បន្ថយគឺជាការធ្វើអោយប្រសើរឡើង និងរក្សានិរន្តភាព នៅពេលដែលវិធានការណ៍អនុវត្តត្រូវបានដាក់បញ្ចូល

នៅចុងបញ្ចប់នៃម៉ូឌុលសិក្សានេះ
អ្នកគួរតែមានសមត្ថភាពអាច៖

- ដឹងអំពីទស្សនាទានជាមូលដ្ឋាន និងពាក្យបច្ចេកទេសនៃការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- យល់អំពីគំរូ AMP សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- យល់អំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តប្រព័ន្ធការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យពាក់ព័ន្ធជាមួយការចាត់ចែង ការស្តុកទុក និងការបោះចោលភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ
- យល់អំពីតួនាទីរៀងខ្លួនរបស់អ្នកប្រតិបត្តិនានាដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ